

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Korona kärjistää eriarvoisuutta

Pirjatanniemi, Elina

Published in:
Turun Sanomat

Published: 23/04/2020

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Pirjatanniemi, E. (2020). Korona kärjistää eriarvoisuutta. *Turun Sanomat*, 2020(23.4.). <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148148>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Elina Pirjatanniemi, Turun Sanomat

Korona kärjistää eriarvoisuutta

Harakka tekee pesää etupihalleni. Minulla ja linnulla on eriävät näkemykset asunnon sijainnista ja rakennelman esteettisyydestä. Pelkään pahoin, että loppukevään saan väistellä perhettä vartioivaa siivekstä.

Ehkä hyvä niin, sillä tulevat yhteisöt tuovat ainakin väriä tähän tylsyyteen.

Korona on tehnyt elämästäni äärimmäisen yksitoikkoista. Ennen eristäytymisen aikaa ajattelin toisinaan, että arkeni on puuduttavaa. Samat liikkeet, askeleet ja reitit toistuvat päivästä, viikosta ja kuukaudesta toiseen. Onneksi en tuolloin tiennyt, että elämäni muuttuu vielä paljon pitkävetisemmäksi.

Poikkeustilan jatkuessa olen kaikesta tylsyydestä huolimatta tullut piinallisen tietoiseksi siitä, että pandemian iskiessä etuoikeutettu asemani vahvistui entisestään. Me emme ole samassa veneessä, vaikka se kaunis ajatus onkin.

Etätyöhön siirtyminen on tästä hyvä esimerkki. Omalta osaltani se tapahtui ilman dramatiikkaa. Etätyö on kaltaiselleni toimistokuukkelille epämukavaa, kaipaen työkavereitani ja opiskelijoitani, mutta työnteko sujuu hyvin. Oikeustieteilijälle tilanne tuottaa lisäksi jatkuvalla syötöllä mielenkiintoisia tutkimusasetelmia. Monet kollegani ovat toisessa tilanteessa. Kokeellinen tutkimus ei kovin pitkään onnistu ilman pääsyä laboratorioihin tai kenttätöihin. Rahoituskaudet lähenevät loppuaan. Mitä tehdään, jos tutkimushankkeet jäävät ilman tuloksia? Monille tutkijoille ja tutkimusryhmille korona on suuri katastrofi.

Suurin omaan työhöni liittyvä ongelma koskee tällä hetkellä kotitoimistoni ergonomiaa. Selkäni, niskani ja itse asiassa koko kroppani on jumissa. Samaan aikaan toisaalla: ystäväni ovat lomautettuina ja monien yritysten tulevaisuus on vaakalaudalla. Siihen nähden työskentelyolosuhteisiini liittyvät puutteet ovat kuin se kuuluisa pieru Saharassa. Minun ei myöskään tarvitse lähteä eturintamaan hoitamaan koronaan sairastuneita. Huoleni suojarustusten riittävydestä ei ole henkilökohtaista, eikä siihen ei liity pelkoa omasta päivittäisestä altistumisesta.

Lisää perspektiiviä korona-arkeen saan soittamalla iäkkäälle sukulaiselleni. Esittelen itseni omasta mielestäni varsin vitsikkäästi mummoahtina. Kerron tarkastavani, ettei seniori ole karannut kauppaan tai muualle hurvittelemaan. Yksinelävää riskiryhmäläistä ei naurata. Palaute on napakkaa. Hän kysyy, miksi vanhuksia hoitaville ei riitä kunnon suojarusteita. Miksi yhteiskunta ei pysty suojaamaan ihmisiä, jotka ovat toisten armoilla? Miksi vanhusten eristämisestä puhutaan ilman suurempaa huolta heidän oikeudestaan elää täyttä elämää?

Yritän lohdutella, että ei tämä ikuisuuksia kestä. Mutta mitä se tarkoittaa ihmiselle, joka lähentelee yhdeksääkymmentä? Toive paremmasta huomisesta ei tuo kaikille samaa lohtua.

Koronan arvaamattomuus uhkaa meitä kaikkia. Kukaan ei tiedä, millaisena virus iskee. Muutoin virus kärjistää eriarvoisuutta. Pahimmillaan koronan seuraukset repivät yhteiskuntaan railot, joita emme yhden sukupolven aikana ylitä. Tämä olisi pidettävä kirkkaana mielessä, niin pandemian aikana kuin sen jälkeenkin.

Harakka kaartaa kohti pesäänsä risu nokassaan. Linnun keväinen puuhakkuus piristää mieltä. Kun asiaa tarkemmin ajattelen, olen iloinen uudesta naapuristani. Harakka muistuttakoon minua siitä, että turhasta ei pidä kitistä. Tylsä elämäni on nyt ihan hyvää elämää.

NOSTO: Poikkeustilan jatkuessa olen kaikesta tylsyydestä huolimatta tullut piinallisen tietoiseksi siitä, että pandemian iskiessä etuoikeutettu asemani vahvistui entisestään.